

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.547 van 14 oktober 1996

A. 64.143/VI-12.662

In zake : 1. **de Naamloze Vennootschap Electrification du Rail**, in vereffening,
2. **DUCHENE** André, vereffenaar, die woonplaats hebben gekozen bij Mr. Claude A. GONTHIER en Mr. Dirk LINDEMANS, advocaten, Keizerslaan 3 1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 16 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap Electrification du rail, in vereffening, en André DUCHENE, vereffenaar, de nietigverklaring vorderen van :

" 1) de beslissing van 28 april 1995, genomen in naam van de directeur-generaal van het hoofdbestuur van de Bijzondere Belastinginspectie van het Ministerie van Financiën, houdende weigering om in te gaan op een verzoek tot heroverweging van de beslissing dd. 10 maart 1995, waarbij die administratie een verzoek afwijst dat de heer André DUCHENE op 22 februari 1995 als gedelegeerd bestuurder van de N.V. Electrification du rail had ingediend om inzage te krijgen in en een kopie te kunnen maken van alle stukken waarop de

Inspectie Namen 2 van de Bijzondere Belastinginspectie de berichten van wijziging van een aangifte stoelt die deze Inspectie op 2 februari 1995 aan de naamloze vennootschap Electrification du rail heeft gericht;

2) de bij brief dd. 2 juni 1995 ter kennis gebrachte beslissing, genomen in naam van de directeur-generaal van het hoofdbestuur van de Bijzondere Belastinginspectie van het Ministerie van Financiën, houdende weigering om rekening te houden met het gunstige advies van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten van 18 april 1995, waarvan op 2 mei 1995 kennis is gegeven";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 maart 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 september 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 oktober 1996;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BATAILLE, loco Mr. GONTHIER en Mr. LINDEMANS, advocaten, die voor de verzoekende partijen verschijnen, en van de heer GROBELNY, bestuurssecretaris, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 1 en 2 februari 1995 geeft de administratie van de Bijzondere Belastinginspectie aan de eerste verzoekende partij kennis van zeven berichten van wijziging van haar aangiften in de vennootschapsbelasting, betreffende de aanslagjaren 1988 tot 1994. Die wijzigingen houden voornamelijk in dat de bezoldiging van een zekere mevrouw DUCHENE-CORPER, die als bediende staat vermeld, niet als beroepsuitgave wordt aanvaard om de volgende reden :

" Uit een in 1993 ingestelde rechtsvordering blijkt dat mevrouw Geneviève DUCHENE-CORPER in een door haar ondertekende verklaring toegeeft dat zij geen enkele activiteit voor rekening van de N.V. Electrification du rail uitoefende. De bezoldigingen en de daarop betrekking hebbende lasten betreffende mevrouw DUCHENE-CORPER worden dan ook verworpen op basis van artikel 49 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen/92".

Op 22 februari 1995 vraagt de tweede verzoeker, voorzitter - gedelegeerd bestuurder van de eerste verzoekende partij, dat zijn boekhouder en zijn fiscalist de verklaring in kwestie zouden kunnen inkijken. Met toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur vraagt hij alle stukken waarop het bestuur de berichten van wijziging van de aangiften stoelt te mogen inkijken en een kopie te krijgen van de stukken waarvan het bezit dienstig zou blijken.

Het verzoek is doorgestuurd naar het hoofdbestuur, die het op 10 maart 1995 op de volgende wijze heeft afgewezen :

" Uw verzoek heeft betrekking op de passieve openbaarheid (hoofdstuk III van de wet) waarvan het beginsel is neergeschreven in artikel 32 van de Grondwet, dat deel uitmaakt van titel II, de Belgen en hun rechten. Het gaat ontegensprekelijk om fundamentele rechten die alleen voor mensen doch niet voor rechtspersonen gelden."

Op 21 maart 1995 dient de advocaat van de verzoekende partijen een verzoek tot heroverweging in en maakt de zaak aanhangig bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten. Deze oordeelt in haar vergadering van 27 maart 1995 dat het dossier onvolledig is; de verzoekende partijen worden daarvan op de hoogte gebracht en zij vervolledigen hun dossier op 14 april 1995.

Op 28 april 1995 schrijft het hoofdbestuur van de Bijzondere Belastinginspectie (B.B.I.) het volgende aan de advocaat van de verzoekende partijen :

" Bij aangetekende brief met ontvangstmelding hebt u op 21 maart 1995 namens uw cliënte een verzoek tot heroverweging ingediend overeenkomstig artikel 8, § 2, eerste lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna te noemen de wet).

Krachtens artikel 8, § 2, eerste lid, van de wet hebt u de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten dan ook moeten verzoeken een advies uit te brengen. Volgens artikel 8, § 2, tweede lid, van de wet diende die commissie dat advies uit te brengen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van dat verzoek en het binnen dezelfde termijn aan de overheid mee te delen.

Aangezien uw verzoek tot heroverweging als datum 21 maart 1995 draagt, wordt uw verzoek om advies, dat diezelfde dag verstuurd diende te worden, dan ook geacht op 22 maart 1995 bij de commissie te zijn toegekomen. Die dag vormt bijgevolg de ingangsdatum van de voormelde termijn van dertig dagen, die

dan ook verstrijkt op 20 april 1995. Tot op die datum heeft het bestuur echter niets ontvangen.

Overeenkomstig artikel 8, § 2, derde lid, van de wet gelieve u hierbij de beslissing van de administratie betreffende uw verzoek tot heroverweging aan te treffen.

Hoofdstuk III van de wet regelt de passieve openbaarheid van bestuur met toepassing van artikel 32 van de Grondwet. Artikel 4 van wet, dat bepaalt dat "het recht ... (erin) bestaat dat eenieder ...", heeft alleen betrekking op de natuurlijke personen, met uitsluiting van de rechtspersonen. De redenen voor deze uitsluiting zijn de volgende :

- 1° artikel 32 van de Grondwet maakt deel uit van titel II, De Belgen en hun rechten, en heeft dus in principe geen betrekking op de rechtspersonen;
- 2° de term "ieder" wordt gebruikt in de volgende artikelen van dezelfde titel, waar hij duidelijk alleen naar de natuurlijke personen verwijst :
 - a) artikel 22, eerste lid : "Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven ...";
 - b) artikel 23, eerste lid : "Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden.";
 - c) artikel 24, § 3, eerste lid : "Ieder heeft recht op onderwijs ...";
 - d) artikel 28, eerste lid : "Ieder heeft het recht verzoekschriften ... in te dienen.";
 - e) artikel 32 : "Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen ...";
- 3° wanneer de grondwetgever een recht wil verlenen aan een instantie die al dan niet rechtspersoonlijkheid bezit doch geen natuurlijk persoon is, preciseert hij dat :
 - a) artikel 24, § 4, eerste lid : "Alle ... onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet ...";
 - b) artikel 28, tweede lid : "Alleen de gestelde overheden hebben het recht verzoekschriften in gemeenschappelijke naam in te dienen.";
- 4° hoofdstuk II, Openbaarheid van bestuursdocumenten, afdeling II, Passieve openbaarheid, artikel 9 van het decreet van de Vlaamse Raad van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen

van de Vlaamse Executieve bepaalt dat "iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon ... het recht (heeft) om elk bestuursdocument ... te raadplegen ...";

5° artikel 3 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 13 juni 1991 met betrekking tot de vrije toegang van de burgers tot de informatie betreffende het leefmilieu bepaalt dat "het toegangsrecht ... wordt verzekerd voor elke natuurlijke of rechtspersoon ...".

Bijgevolg wordt uw verzoek tot heroverweging afgewezen."

Die brief bevat de eerste bestreden handeling.

Op 2 mei 1995 laat de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten aan de verzoekende partijen weten dat ze hun verzoek tijdens haar vergadering van 18 april 1995 heeft onderzocht. Haar brief bevat de volgende passage :

" De Commissie is van oordeel dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur tussen natuurlijke personen en rechtspersonen geen enkel onderscheid maakt. De memorie van toelichting toont dat duidelijk aan. Bovendien is zij van oordeel dat de artikelen 11 en 12 (lees 10 en 11) van de Grondwet, waarin het beginsel van gelijkheid voor de wet is vastgelegd eveneens van toepassing zijn.

Bijgevolg heeft de Commissie een gunstig advies verleend."

Op 4 mei 1995 schrijft de advocaat van de verzoekende partijen aan het bestuur dat de commissie het volledige dossier ten gevolge van een misslag pas op 18 april 1995 heeft ontvangen en dat de termijn waarbinnen zij advies moet uitbrengen niet verstreken is. Nadat een rappelbrief van 15 mei 1995 onbeantwoord was gebleven, heeft de administratie van de B.B.I. van Namen het verzoek tot kennisneming als afgewezen beschouwd en de verzoekende partijen verzocht hun

antwoord op de berichten van wijziging binnen tien dagen op te sturen.

Toen de advocaat van de verzoekende partijen het hoofdbestuur van de B.B.I. verzocht heeft om opnieuw uitspraak te doen, heeft dat bestuur op 2 juni 1995 het volgende geantwoord :

" Uit een aan mijn diensten gerichte brief dd. 2 mei 1995 van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten blijkt dat die Commissie op 18 april 1995 heeft vergaderd en een advies heeft uitgebracht over uw verzoek waarvan ze vermeld dat het op 14 april 1995 is ingediend.

 Uit de brief die de Commissie u op 11 april 1995 heeft gestuurd blijkt echter dat zij uw verzoek van 21 maart 1995 niet als niet-ontvankelijk doch als onvolledig heeft beschouwd.

 Bijgevolg is van het advies dd. 18 april 1995 te laat aan het bestuur kennis gegeven en dient daaraan te worden voorbijgegaan (cf. art. 8, § 2, tweede lid, van de wet van 11-04-94 betreffende de openbaarheid van bestuur). Mijn beslissing van 28 april 1995, kenm. SB/6880/IV, is dan ook definitief geworden."

 Deze brief bevat de tweede bestreden handeling;

 Overwegende dat de verwerende partij om de volgende redenen betwist dat de verzoekende partijen belang hebben bij het beroep :

" 1. Ontstentenis van belang van de eerste verzoekende partij.

 De N.V. Electrification du rail verantwoordt haar belang bij het beroep door de omstandigheid dat zij handelt "als belastingplichtige die extra belastingen dreigt te moeten betalen" (bladzijde 4, in fine, van het verzoekschrift).

 De N.V. Electrification du rail is op 3 mei 1995 met terugwerking tot 30 september 1994 in vereffening gesteld bij een beslissing van de algemene vergadering van haar vennoten. Die beslissing is op

24 mei 1995 bekendgemaakt (cf. stuk 26 van het administratief dossier).

Overeenkomstig artikel 178, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen wordt de N.V. Electrification du rail geacht voort te bestaan voor haar vereffening. Het is dan ook in die context dat moet worden nagegaan in hoeverre zij belang heeft bij het instellen van twee vorderingen tot nietigverklaring, enerzijds tegen de brief van 2 juni 1995 (stuk 25 van het administratief dossier, tevens stuk 26 van het dossier van de verzoekende partijen), anderzijds tegen de beslissing van 28 april 1995 (stuk 17 van het administratief dossier, tevens stuk 19 van het dossier van de verzoekende partijen).

Begin februari 1995 zijn haar zeven berichten van wijziging gestuurd (cf. de stukken 1 tot 7 van het administratief dossier, tevens de stukken 1 tot 7 van het dossier van de verzoekende partijen). Tot nog toe heeft geen enkele inkohiering plaatsgehad; overigens is de termijn waarover ze beschikte om haar opmerkingen over de berichten van wijziging aan te voeren sinds lang verstreken.

Tot nog toe is het belang van de eerste verzoekende partij dus louter een eventueel belang; het zal pas dadelijk worden wanneer het bestuur de bijdragen daadwerkelijk inkohiert overeenkomstig de haar ter kennis gebrachte berichten van wijziging.

Overigens kunnen voor de toekomst twee gevallen worden onderscheiden :

- ofwel gaat het bestuur tot inkohiering over;
- ofwel gaat het bestuur niet tot inkohiering over.

Als geen enkele inkohiering plaatsvindt, heeft de N.V. Electrification du rail, in vereffening, geen enkel belang bij het inkijken van de bestuursdocumenten. Men ziet immers niet in welk voordeel ze zich daarmee in het kader van haar vereffening zou kunnen doen.

Als er daarentegen wel inkohieringen plaatsvinden, zal de N.V. Electrification du rail, in vereffening, de keuze hebben : ofwel oordeelt ze dat de belasting verschuldigd is, in welk geval ze geen enkele aannemelijke reden heeft om de bestuursdocumenten te mogen inkijken, ofwel oordeelt ze dat de belasting niet verschuldigd is en dient ze bezwaarschriften in. Op dat ogenblik wordt een jurisdictionele procedure ingezet tijdens welke de vennootschap krachtens specifieke bepalingen zal kunnen vragen die documenten in te kijken. In het stadium van het

bezwaar bij de gewestelijke directeur van de directe belastingen zijn dat artikel 275, derde lid, van het WIB, in zoverre de bezwaren betrekking hebben op de aanslagjaren 1988 tot 1991, en artikel 374, derde lid, WIB92, in zoverre de bezwaren betrekking hebben op de aanslagjaren 1992 tot 1994. Als de bezwaren worden afgewezen, kan de vennootschap vervolgens beroepen instellen bij het hof van beroep. Van dan af is de normale gerechtelijke procedure van toepassing, met inbegrip van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er bestaat geen eenvoudigere procedure dan de procedure van het bezwaar in belastingzaken. Ze brengt geen kosten met zich, schorst van ambtswege de invordering van het betwiste gedeelte van de belasting (artikel 301, WIB, voor de aanslagjaren 1988 tot 1991; artikel 410, WIB92, voor de aanslagjaren 1992 tot 1994), voor het bezwaar gelden geen andere vormvereisten dan dat het schriftelijk moet worden ingediend en gemotiveerd moet zijn (artikel 272, WIB, voor de aanslagjaren 1988-1991; artikel 371, WIB92, voor de aanslagjaren 1992 tot 1994). Bovendien gaat de procedure niet gepaard met enige openbaarheid, zodat de N.V. Electrification du rail zelfs de "nieuwsgierigheid" van derden niet hoeft te duchten.

Als een bezwaar is ingediend, is de wet niet van toepassing want dan is alleen de jurisdictionele openbaarheid van toepassing.

In alle gevallen heeft de N.V. Electrification du rail geen enkel belang bij haar verzoek om de bestuursdocumenten op basis van de wet van 11 april 1994 in te kijken. Haar beroepen zijn dan ook niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang (cf. artikel 19, eerste lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

2. Ontstentenis van belang van de tweede verzoekende partij.

De heer André DUCHENE verantwoordt zijn belang bij het beroep door de omstandigheid dat hij als afgevaardigd bestuurder van de eerste verzoekende partij gehouden is te antwoorden op de berichten van wijziging van 1 en 2 februari 1995.

De verwerende partij stelt echter vast dat :

- de tweede verzoekende partij niet langer afgevaardigd bestuurder maar wel vereffenaar van de N.V. Electrification du rail is en wel sedert 3 mei 1995;

- de heer DUCHENE als vereffenaar slechts uit naam en voor rekening van de voornoemde vennootschap kan handelen; bijgevolg ziet men niet in hoe hij zich op een persoonlijk belang bij dit geding zou kunnen beroepen aangezien zijn belang in feite alleen maar kan samenvallen met dat van de vennootschap uit naam en voor rekening waarvan hij met het oog op de vereffening handelt;
- de hiervoren geformuleerde overwegingen betreffende de ontstentenis van belang van de eerste verzoekende partij bijgevolg tevens gelden voor de tweede verzoekende partij";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat de Raad van State geen kennis kan nemen van het beroep dat gericht is tegen de weigering om toegang te verlenen tot bepaalde documenten zodra de belasting waartoe die documenten leiden ingekohierd is, "daar het in dat geval aan de belastingplichtige staat om zijn aanspraken aan te voeren voor de daartoe door de wetgever aangewezen autoriteiten, inzonderheid voor de gewestelijke directeur en het hof van beroep";

Overwegende dat artikel 32 van de Grondwet aan ieder "het recht (geeft) elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen"; dat de verzoekende partijen belang hebben bij het betwisten van de beslissingen die de uitoefening van dat recht belemmeren zonder dat daarvoor nadere redenen behoeven te worden opgegeven; dat het beroep ontvankelijk is wat beide verzoekende partijen betreft; dat de mogelijkheid om later gerechtelijke vorderingen in te stellen geen hinderpaal kan vormen voor de uitoefening van dit recht en voor de uitvoering van de procedures die met het oog op het garanderen daarvan zijn georganiseerd zolang die vorderingen niet effectief zijn ingesteld;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist voor zover het

is gericht tegen de tweede bestreden handeling, die zij als een louter bevestigende handeling beschouwt;

Overwegende dat, hoewel de tweede bestreden handeling inderdaad van bevestigende aard is, zulks niet tot gevolg heeft dat het beroep wat die handeling betreft niet-ontvankelijk zou zijn, aangezien ook de bevestigde handeling wordt bestreden; dat de nietigverklaring van de bevestigde handeling als consequentie tot de nietigverklaring van de bevestigende handeling zou moeten leiden;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan de schending van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, doordat de eerste bestreden handeling ervan uitgaat dat alleen natuurlijke personen zich op artikel 4 van die wet kunnen beroepen en doordat de tweede handeling bij die weigering blijft, terwijl zowel de rechtspersonen als de natuurlijke personen zich op die wetsbepaling kunnen beroepen en ze op zich kunnen laten toepassen;

Overwegende dat de verwerende partij het volgende antwoordt :

" De eerste bestreden handeling is gemotiveerd door de overweging dat de passieve openbaarheid, geregeld bij hoofdstuk III van de wet, niet bestaat ten gunste van de rechtspersonen.

1. Noch de tekst van de wet, noch de parlementaire voorbereiding verlenen dat recht uitdrukkelijk aan de rechtspersonen. Artikel 4 van de wet werkt artikel 32 van de Grondwet uit dat niet duidelijker is.

2. De term "ieder" wordt gebruikt in de volgende artikelen van dezelfde titel II van de Grondwet, waar hij duidelijk alleen naar de natuurlijke personen verwijst :

- 1° artikel 22, eerste lid : "Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven ...";
 - 2° artikel 23, eerste lid : "Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden.";
 - 3° artikel 24, § 3, eerste lid : "Ieder heeft recht op onderwijs ...";
 - 4° artikel 28, eerste lid : "Ieder heeft het recht verzoekschriften ... in te dienen.";
 - 5° artikel 32 : "Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen ...";
3. In de Franse tekst van elk van die artikelen wordt de term "chacun" gebruikt, terwijl in de Duitse tekst de term "jeder" wordt gebruikt. Die beide termen verwijzen alleen naar mensen.
 4. Wanneer de grondwetgever een recht wil verlenen aan een instantie die al dan niet rechtspersoonlijkheid bezit, doch geen natuurlijk persoon is, preciseert hij dat :
 - 1° artikel 24, § 4, eerste lid : "Alle ... onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet ...";
 - 2° artikel 28, tweede lid : "Alleen de gestelde overheden hebben het recht verzoekschriften in gemeenschappelijke naam in te dienen.";
 5. Hoofdstuk II - Openbaarheid van bestuursdocumenten - afdeling II - Passieve openbaarheid, artikel 9, van het decreet van de Vlaamse Raad van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve (Belgisch Staatsblad van 27 november 1991) bepaalt dat "iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon ... het recht (heeft) om elk bestuursdocument ... te raadplegen ...";
 6. Bij artikel 2, 1°, van dit decreet wordt de openbaarheid beperkt tot de documenten betreffende een reeds genomen bestuursbeslissing. Daarbij worden dan ook van de openbaarheid uitgesloten de documenten betreffende nog te nemen beslissingen en, a fortiori, de andere documenten.
 7. Artikel 3 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 13 juni 1991 met betrekking tot de vrije toegang van de burgers tot de informatie betreffende het leefmilieu bepaalt dat "het

toegangsrecht ... wordt verzekerd voor elke natuurlijke of rechtspersoon ...".

8. In de Franse tekst van de wet wordt gebruik gemaakt van de term "chacun", die een verdelende waarde heeft. Men had zich kunnen bedienen van de uitdrukking "toute personne" die een globaliserende waarde heeft en die, voorts, in een juridische context, kan worden geïnterpreteerd als doelend op elke instantie die over rechtspersoonlijkheid beschikt. In artikel 3 van het voormelde decreet van de Waalse Gewestraad wordt die uitdrukking overigens gebruikt en vervolgens verduidelijkt door het tussen komma's geplaatste zinsdeelstuk "physique ou morale".
9. In de Nederlandse tekst van artikel 4, eerste lid, van de wet wordt gebruik gemaakt van de term "eenieder", die synoniem is van "iedereen", eveneens een verdelende waarde heeft en "elk van alle mensen" betekent. De term "mens" verwijst altijd naar een menselijk wezen. In de Duitse tekst van de Grondwet wordt gebruik gemaakt van de term "jeder" die dezelfde betekenis heeft. Uit de drie teksten, de Franse, de Nederlandse en de Duitse, van artikel 32 van de Grondwet blijkt dus dat alleen de mensen bedoeld worden.
10. De openbaarheid van bestuur is overigens in Titel II - De Belgen en hun rechten - in de vorm van artikel 32 opgenomen als mensenrecht van de derde generatie. Ook andere fundamentele rechten zijn opgenomen, namelijk het recht op eerbiediging van het privé-leven (artikel 22) en het recht een menswaardig leven te leiden (artikel 23). Welnu, in beide gevallen gebruikt de Grondwetgever de term "chacun" in het Frans, "ieder" in het Nederlands en "jeder" in het Duits.
11. Het Arbitragehof kan weliswaar aanvaarden dat een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld door een rechtspersoon omdat die rechtspersoon daarbij een functioneel belang heeft. De bij het Arbitragehof ingestelde vorderingen hebben immers alleen betrekking op rechtsnormen, dat wil zeggen op "beslissingen" die bedoeld zijn om te worden toegepast op een onbepaald doch bepaalbaar geheel van rechtssubjecten. Het is dan ook logisch dat, als een rechtsregel "onjuist" is, de Grondwetgever en de wetgever de "verwijdering" ervan vergemakkelijken door een ruim belang te aanvaarden. Dezelfde redenering geldt ten aanzien

van de beroepen voor de Raad van State wanneer het om rechtsregels gaat.";

Overwegende dat de personen die het recht hebben bestuursdocumenten te raadplegen zowel in de Grondwet als in de wet van 11 april 1994 worden aangeduid met ruime termen : "eenieder" en "ieder"; dat het gebruik van die termen aangeeft dat dit recht van toepassing is op allen, zowel op de natuurlijke als op de rechtspersonen, en dat niets in die wet die interpretatie weerlegt; dat een van de nuttige gevolgen van de wet erin bestaat dat ze het de personen die overwegen een rechtsvordering in te stellen mogelijk maakt van het dossier kennis te nemen vóór ze de zaak bij het rechtscollege aanhangig maken en de vordering alleen met kennis van zaken in te stellen; dat dat gevolg niet zou kunnen worden bereikt als de rechtspersonen, die in rechte mogen optreden, alleen van de dossiers kennis zouden kunnen nemen door ze op de griffie van het rechtscollege in te kijken, zodra de vordering is ingesteld; dat de instelling zelf van de rechtspersoonlijkheid tot doel heeft de personen die met die rechtspersoonlijkheid bekleed zijn in staat te stellen de rechten uit te oefenen die aan de natuurlijke personen zijn toegekend, voor zover ze met hun aard verenigbaar zijn; dat er geen enkele reden voorhanden is om de werkingssfeer van de wet van 11 april 1994 te beperken tot alleen de natuurlijke personen; dat inzonderheid in dit geval het feit dat zowel de natuurlijke personen als de rechtspersonen als belastingplichtige worden beschouwd, tot gevolg heeft dat beide categorieën van personen in staat moeten zijn om op voet van gelijkheid hun rechten ten aanzien van de fiscus op dezelfde voorwaarden te laten gelden en inzonderheid ten aanzien van de fiscale besturen hun recht moeten kunnen uitoefenen om de bestuursdocumenten in te kijken en er een kopie van te krijgen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

- 1) de door het hoofdbestuur van de Bijzondere Belastinginspectie genomen beslissing van 28 april 1995 tot afwijzing van een verzoek tot heroverweging van de beslissing dd. 10 maart 1995 waarbij dat hoofdbestuur aan André DUCHENE, handelend als gedelegeerd bestuurder van de N.V. Electrification du rail, het recht weigert om inzage te krijgen in en een kopie te maken van bestuursdocumenten;
- 2) de beslissing dd. 2 juni 1995 waarbij hetzelfde bestuur de voormelde beslissing bevestigt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 8.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op veertien oktober 1900 zesennegentig door :

de HH. HANOTIAU, staatsraad, voorzitter,
LEROY, staatsraad,
HANSE, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.